

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 3. Prædicatio Evangelii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

& Matthias. Cum orassent ad Deum, ut ostenderet, quem elegisset, sortes missæ; & sors cecidit super Matthiam; ergo annumeratus est inter Apostolos, erantque iterum duodecim. Nempe: Petrus, Joannes, & Jacobus, filii Zebedæi, Andreas frater Petri, Philippus, Thomas, Bartholomæus, Matthæus, Jacobus, filius Alphæi, Simon de Cana, Judas filius Jacobi, & Matthias. De Barsaba justo narrant, cum aliquando venenam hausisset, *Papias ap. Euseb. III. hist. c. ult.* nihil mali ei accidisse, sicut Servator illis promiserat, qui in eum credituri erant. *Marc. 16. 18.*

§. III.

Prædicatio Evangelii.

Die Pentecostes, cum omnes Discipuli essent in eodem loco, hora tertia, id est nona matutina Spiritus S. venit super eos in ignearum linguarum forma, cœperuntque loqui varias linguas, laudantes Deum. Populi, qui undequaque ad diem festum Jerosolymam confluxerant, accurrentes circumstabant. Erant ibi ex omnibus mundi nationibus, quanquam omnes Religione Judæi. Nam ejusdem nationis reliquiæ a tempore captivitatis Babylonicæ per totum Orientem fuerant dispersæ, & post eversum Persarum Imperium ab Alexandro, in omnibus provinciis Regum Macedonum, ejus Successorum,

Sæculum I. forum, hæserunt. Erant ergo ibi Judæi
 A. C. 34. Parthi, Medi, Elamytae ex illa Persiæ par-

A. C. 34. te, quæ hebraice Elam, græce Elymais
 Att. 2. 9. dicebatur.

Erant quidam ex Mesopota-
 mia, & omnibus Asiæ minoris provinciis.
 Ex illa, quæ proprie Asia dicebatur, ex
 Cappadocia, Ponto, Phrygia, Pamphilia.
 Erant quidam ex Ægypto, & vicina Ly-
 bia, quæ dicebatur Cyrenaica. Erant
 quidam ex Arabia, ex insula Creta, ex
 ipsa urbe Romana. Quidam erant Ju-
 dæi nativitate, quidam proselyti, id est,
 gentiles ad Religionem Judæorum con-
 versi. Quidam erant Jerosolymitæ, ve-
 niebant enim ex omnibus Regionibus, ut
 ibi habitarent. Alii aderant peregrini
 propter festum; & hoc anno solito co-
 piosiores advenerant, persuasum sibi ha-
 bentes, Messiam apparitum.

Dan. 9. 25. Quippe secundum prophetias, præsertim Danielis,

Jos. lib. VII. p. 12. constabat, ejusdem tempus esse comple-

Suet. Vesp. c. 4. tum: hæc erat totius Orientis opinio.

Hi populi, ex tot nationibus mixti, in
 stuporem rapti sunt, cum Apostolos, om-
 nes Galilæos, linguam, quæ cuique eorum
 propria erat, loquentes audirent.

Att. 2. 15. Tum verò S. Petrus ad eos: *Non*

Jos. de vita sunt isti ebrii, ut vos cogitatis, cum non
 c. 1020. sit nisi hora diei tertia. Non enim erat

in more apud Judæos manducare diebus
 festis ante preces matutinas peractas, id
 est, horam sextam, aut meridiem. Sed

Spiritus

Spiritus S. addidit S. Petrus: effusus est super eos juxta prophetiam Joelis. Deinde cœpit illis prædicare JESUM Nazarenum, quem crucifixerant, hortatusque est, ut in ejus Nomine baptizari vellent, reciperent remissionem peccatorum, & dona Spiritus S. tria hominum millia hanc vice conversa, & baptizata discipulorum numerum auxerunt. Hi perseverabant in doctrina Apostolorum, & eorum instructionibus intendebant. Quotidie simul erant in templo ad orandum, in dominibus vero celebrabant fractionem panis, quod significat Eucharistiam, quam non nisi cum fidelibus baptizatis celebrare licebat; tum prandium summebant in lætitia, & simplicitate cordis. Omnes fideles bona sua ad communem massam afferebant, vendebant suas hæreditates, & prout cuique opus erat, distribuebatur.

Sæculum I.
A. C. 34.

Joel. 2. 28.

Act. 2. 41.

Per manus Apostolorum magnum miraculorum numerum patrabat Deus, ita, ut omnis populustimore teneretur. Cum S. Petrus, & S. Joannes in templum ascenderent ad horam orationis nonam, id est, tertia pomeridiana, erat tempus Sacrificii vespertini, sedebat ad portam clausus, quadragenariō major, & nunquam ambulaverat. Is ab eis eleemosynam petiit; dixit autem ei Petrus: *Nec aurum, nec argentum est mihi, quod autem*

Joel. XIV.

ant. c. 8.

A 3 babeo,

Sæculum I.
A. C. 34. *habeo, hoc tibi do: in Nomine JEsu Christi Nazareni surge, & ambula.* Et statim sanatus est, intravit in Templum ambulans, & exultans. Omnis populus ad hoc miraculum concurrit, sicutque hæc S. Petro occasio altera JEsum Christum prædicandi. Tunc quinque mille homines ad fidem conversi.

Thalmud. Sacrificatores, & templi, id est, Levitarum, qui portas diu noctuque custodient, diebant, Præfectus supervenere, cum Saducæis frementibus, eoquod Apostoli JEsum Christum prædicantes, etiam resurrectionem mortuorum docerent. Igitur apprehensos carceri mandant. Altera

Cod. Thalm. die Sanhedrin convocatum, quod erat *Sanhedr.* c. supremum Judæorum tribunal, constans I. S. 5. c. 4. ex cuiusque Sacrificatorum turbæ Primo-
S. 3. 4. ribus, Doctoribus Levitis, & omnium tribuum Senioribus septuaginta, & uno vi-

ris. Nec alia ad hoc Concilium deferebantur, quam res summi momenti, quales erant unius tribus delictum, vel integræ civitatis, ipsius S. Pontificis, aut falsi Prophetæ. Tunc temporis præcipui erant Annas, Caiphas, Joannes, & Alexander. Annas, aut Ananus erat *Nasi*, quod est Præses. Is fuerat ante aliquos annos S. Pontifex. Tunc enim ad tempus tantummodo SS. Pontifices erant, & Romanorum nutu, plerique ad unicum annum. Nihilominus Caiphas, Annæ ge-

ner

ner, per septennium hac dignitate emi- Sæculum I.
nuerat, quod in eo fuit singulare. A. C. 34. Idem
erat, qui JESum Christum ad mortem da- Jes. II.
mnaverat, eumque in Concilio tenebat Bell. 25.
locum, ut Præses secundus dici posset.

Joannes erat filius Anani, & Alexander, cognominatus Lysimachus, fraterque Philonis, cuius scripta manibus terimus, erat Judæorum ditissimus. Nec non aderant omnes SS. Pontificis propinquui. Cum conseruantur in circulum, medio Præside, producuntur Apostoli, interrogantur, in quo nomine hoc patrarent miraculum? & Petrus plenus Spiritu S. confidenter respondet: *In Nomine JESU Christi Nazareni, quem vos crucifixistis.* Constantia hæc Petri, & Joannis admirationi fuit, scientibus, homines esse de plebe, & litterarum rudes. Cum vero miraculum negari non posset, nulla imposita poena, sed tantum iis præceptum, ne ultra in Nomine JESU docerent, aut quoquo modo de eo loquerentur. Responderunt Petrus, & Joannes: *Ipsi judicate, si justum est, vobis potius obedire, quam Deo, nos enim quæ vidimus, & audivimus, reticere non possumus.* Sic dimituntur. Apostoli autem redierunt ad Fidelium conventum, qui, auditio, quod factum erat, egerunt gratias Deo, orantes, ut virtutem prædicandi Nomen Domini acciperent, & faciendi miracula, stabiliendæ ve-

A 4 ritati.

Sæculum I.
A.C. 34.

ritati. Facta hac oratione, locus, in quo congregati erant, contremuit, repletique sunt omnes Spiritu sancto.

§. IV.

Ecclesia Jerosolymitana.

Omnibus fidelibus erat cor unum, & anima una, nemo quid suum dicebat, sed omnia bona erant communia, ita ut

Att. 4. 32. nullus inter eos inveniretur pauper. Qui enim domus, & fundos possidebant, vendebant, & pretium ante Apostolorum pe-

Matth. 19. des ponebant. Ita fideles se suis bonis

21. *Aug. de Ca-* abdicabant, ut consilium IESu Christi ex-
techiz. c. 23. querentur omnia relinquendi, cumque

Matth. 24. sequendi, & amplius nihil esset, quod eo-

34. rum affectum erga urbem infortunatam

Jos. XIII. foveret, quam scirent ex Prophetia Chri-

35. sti destruendam, totamque regionem va-

standam, antequam una generatio præ-

teriret. Cæterum hoc charitatis vincu-

lum, quo uniebantur, erat illud signum,

quo Christus præceperat, discipulos suos

ab omnibus aliis dignoscendos.

Esseni. Erant à multo tempore etiam Judæi

Philo. quod. communiter viventes, dicti Esseni, tan-

tom. pr. liber quam aliis sanctiores; inter omnes enim

p. 876. Judæos hi virtutis opinione præcellebant.

Jos. II. bell. Magnas urbes vitabant, habitantes in op-

c. 12. p. 705. pidis; eorum labor, agricultura, aut op-

ificia innocua, & mercaturæ & navigationi

operam